

dan Ulempe, er det, at jeg med flere Medlemmer har stillet nogle Ændringsforslag. Vi have saaledes stillet det Forslag, at „Æyendebog“ skulde forandres til slet og ret „Opholdsbog“. I denne Bog have vi foreslaaet, at der i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne af Politivrigigheden, og paa Landet af Sogneforstanderskabets Formand eller, som vi subsidiairt have foreslaaet, af Sognepræsten, skal gives Paategning, ikke om Æyendets Forhold, heller ikke om hvortænge det har opholdt sig hos Noget i en Commune — thi det er ikke det, som interesserer det Offentlige — men kun en Paategning om, at Æyendet har forladt en Commune og er ankommen til en anden; Andet kan i Grunden ikke interessere det Offentlige. Intetsomhelst Andet skulde kunne indføres i disse Opholdsbøger. Det er derpaa den foreslaaede nye § 15 gaar ud, hvilken Paragraph da ganske vist vilde blive Kjernepunktet i Loven. Saaledes som Lovforslaget vil komme til at foreligge, hvis de af os foreslaaede Ændringer vedtages, troer jeg, det maa indrømmes, at der ikke vil berøves det Offentlige Noget af den Control, der bør tilkomme det, og den ærede Justitsminister vil neppe af den Grund kunne have Noget imod Forslaget, thi Alt, hvad der i saa Henseende opnaaes ved de gamle Studsmaalsbøger, bevares og bibeholdes; der stæer heri ingensomhelst Forandring. At Controllen kan vise sig utilstrækkelig, vil jeg indrømme, men dette er ikke en Følge af Ændringsforslagene, men af det Hovedforslag, hvortil de slutte sig. Paa den anden Side vil det sees, at Forslaget gaar ud paa aldeles at fjerne de Privates Vidnesbyrd enten i directe eller i indirecte Form. Man har herimod fra forskjellige Sider indvendt, at man derved berøvede det gode Æyende en Ret, hvortil det havde Adkomst. Dertil svarer jeg: Nei, det berøver ikke det gode Æyende en saadan Ret; thi det kan fremdeles faae fra sin Huusbond enten paa løst Papiir eller paa anden Maade et Vidnesbyrd om sit gode Forhold. Hvad vi ville bevirke ved vort Forslag, er, at Staten ikke skal blande sig i dette Forhold, og vort Forslag gaar ud paa, at der, jeg vil ikke sige, ikke tabes en Frihed, der har eksisteret, thi den har aldrig, i alt Fald ikke

i mange Læber, fundet Sted, men at der opnaaes en Frihed for Æyendet i dette Forhold. Vi gjøre et Skridt til at emancipere en heel Klasse af Medborgere, som man, med Rette eller Urette, hidtil har anseet det nødvendigt at have et vist Formynderskab over; og hvis Frihed i alle Forhold er et Gode, som det ved saamange Leiligheder, i saamange andre Forhold er blevet anerkjendt af Rigsdagen for at være, troer jeg ogsaa, at den i dette Forhold maa være det, i alt Fald kan jeg ikke see rettere. Disse almindelige Bemærkninger maa tjene til Støtte for Forslaget i dets Almindelighed. Hvad de enkelte af os stillede Ændringsforslag angaar udenfor Forslaget til en ny § 15, da vil det sees, at de for en stor Deel staae og falde med dette Forslag. Der ere adskillige af disse Ændringsforslag, der ere rene Redactionsforandringer, og navnlig gjælder dette om de under Nr. 5—6—7—8 opførte, og som jeg derfor ikke videre skal opholde mig ved; der kan siges endeel for dem og endeel mod dem. Der er derimod endnu et Par Ændringsforslag, som jeg endnu vil omtale, og da først det, der er stillet til § 3, under Nr. 2, og som gaar ud paa, at det paa Landet ikke skal være Sognefogden, men Sogneforstanderskabets Formand eller, som vi subsidiairt have foreslaaet det, Sognepræsten, der skal meddele Paategningen i Opholdsbøgerne. Naar det i Lovforslaget er bestemt, at det er Sognefogden, der skal meddele Paategningen, da ansee vi dette for mindre heldigt, fordi dennes Stilling er noget precair, idet der paatænkes en Forandring med Hensyn til denne Bestilling, og vi have derfor troet, at det var mere passende, at Sogneforstanderskabets Formand eller maa stæe Sognepræsten meddeelte den. — Det andet Ændringsforslag, jeg endnu vil tillade mig at berøre, er det under Nr. 12 til § 11 stillede. Naar Lovforslaget vil, at der i Kjøbenhavn skal stæe Anmeldelse til Politiet, saavel af Huusbonde som af Æyende, og Anmærkning derom gjøres i Æyendebogen, hvergang et Æyende forlader eller tiltræder en Tjeneste, saa have vi foreslaaet, at dette kun skal finde Sted, forsaavidt Æyendet forlader en Politikreds, og begiver sig til en anden, da vi antage, at Flytningen, saalænge den bevæger sig indenfor den